

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Δ – ΠΡΑΞΕΙΣ 107-158

(ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΝΟΤΑΡΙΩΝ, ΕΤΩΝ 1472-1598)

107

Ιωάννης Μυριστικός ο Μενδρινός, νοτάριος

Τέλος

1472, 13 Μαρτίου

Κόπια ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸ καθολικόν

α΄

1472

† Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἀμή(ν), ἔτει αὐοβ΄ ἐν μηνὶ Μαρτίου ιγ΄ 1131 εἰς στὸν Μπουργ(ον) τῆς Ναξίας εἰς τὸ ναὸν τοῦ Παντοκράτορος, σὲρ Μπιάκης Διασκοῦφος ὁμοῦ καὶ ὁ <υ>ίός του ὁ σὲρ Μανθίος ἰ ὁμολογοῦσι καὶ δηλοποιοῦσιν μιᾷ βουλῇ καὶ γνώμην καὶ δελήσει ὅτι ἀπὸ καιρὸν ἐδώκασιν τοῦ Καλούτζη ἕναν περιβόλι εἰς τὶς Ἐγγκαρὲς ἐν τῷ τοποδέσι(ον) τῆς Λαγγκάδας εἰς τοὺς Μύλους, μουζουρί(ων) ἰ τριῶν ἢ πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον μὲ τὸ νερόν του νὰ τὸ ἔχη πᾶσα Σαββάτο, τὸ ὁποῖο περιβόλι εὐρίσκειται τὴν σήμερον εἰς τὰ χέρι(αν) τοῦ Καλούτζη, ὄνπερ ἔναι πλησίον τοῦ Γιαννέτου Δαδᾶ ἀπὸ τὸ ἐν μέσῳ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Δύσης ἔναι τοῦ βουνοῦ, στὸ βουνοπαλό[i] τῆς Μοῖ ναστηριώτισσας καὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς τραμουντάνας ἔναι μὲ τὸν ἀγωγὸν τοῦ Γεώργη Νταμίγ(ου) καὶ μὲ τὴν μποταμίδαν του τὴν ἔχου ὁ λεγόμενος Γεώργης Νταμῖγος ἀποὺ τὸν σὲρ Μπιάκη, ἀπὸ τὴν μερι(αν) τοῦ μεσημερίου κομφινάρου ἀποὺ τὴν στράταν ὅπου πάγει τὶς Μύλους, ἀκόμη καὶ τὸ ἰμελισσοτόπι ὅποῖον ἔνει τὴν σήμερον στὰ χέρια του καὶ νὰ τὸ ἔχου αὐτ(ὸν) τὸ χωράφι καὶ τὸ μελισσοτόπι ἰ αὐτός ὁ Καλούτζης καὶ τὰ παιδιά τῶν παιδιῶν τος νὰ τὸ κοπιοῦσιν καὶ νὰ τὸ ἐφραίνονται ὡς πρᾶμα ἰ ἐδικόν τος καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ τινὰς νὰ τὶς ἐναντήσῃ μήτε ὁ σὲρ Μπιάκης μήτε οἱ ἰ κληρονόμοι του μήτε ὁ

<υ>ίός του ό σέρ Μανθαῖ(ος) μήτε ἄλλος διὰ ὄνομάν τος ἀποὺ τὰ ἄνω γεγραμμένα | πράματα [ἄλλον] μᾶλλον αὐτίνοι νὰ εἶναι κρατημένοι καὶ οἱ κληρονόμοι των καὶ οἱ διάδοχοί των | νὰ τῖς διαφεντεύου ἀπὸ πᾶσα ἄνθρωπον αὐτὸν τὸν Γγκαλούτζη καὶ τοὺς κληρονόμους του | καὶ αὐτὸς ὁ Καλούτζης καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ δίδουν τοῦ ἄρχου καὶ τῶν | κληρονόμων του τέλος πᾶσα χρόνον τὸν Σεπτέβριον μῆνα κερὶν λίτρες β´, ἤγουν [δύο.] | [.....] τῶν ἄνω γεγραμμένω ἔμπροστε τῶν γγκάτω γεγραμμένων μαρ | τύρων κὺρ μαῖιστρο-Ἰω(άννης) Τζέ καὶ κὺρ Παρασκευᾶς καὶ κὺρ Γεωργιλᾶς Ἀρνῆς καὶ δι' [ἀσφάλει(αν) καὶ] | βεβαίωσιν τῆς παρούσης γραφῆς ἀπόγραψεν ὁ σέρ Μπιάκης καὶ ὁ <υ>ίός του ὁ σέρ Μαν | θίος εἰς τὸ καθολικὸν ὄμπερ ἔχει ὁ Καλούτζης εἰς τὸ χέριν του. Ἐξεβλήθη τὸ ἄνω γεγρα | μμένο ἐκ τοῦ καταστίχου τοῦ μακαρίτου Ἰωά(ννου) Μυριστικοῦ τοῦ Μεντρινου καὶ νοταρίου διὰ χειρὸς | ἐμοῦ Νικολάου Μυριστικοῦ νουδάρου καὶ ἀποστολικοῦ ταβου- λάρου εἰς ἔνδειξιν καὶ τῆς [...] | ανδιαν.

Καγὼ Σταμάτης ὁ Τουροῦς νοτάριος ἐκοπιάρισα τὰ ἄνωθεν ἀπὸ λόγον ὡς λόγον ἐνώπιον Θεοῦ | πίστεως καὶ ἀληθεί(ας) καὶ ἐσφάλῃα μὴν διαλείποντας στιγμή. 1604, Μαρτίου 19.

108

Νικόλαος Μυριστικός, νοτάριος

Ψυχικό

1482, [8] Μαρτίου

Τὸ ἴσον ἀπαράλλακτον.

†Εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Τιμίου καὶ Ζωο- ποιου Σταυροῦ ἀμήν, τῆς ἐνσάρκου οἰκονομί(ας) | εἰς τοὺς 1482, μηνὶ Μάρτιος ἡμέρα [η´], Παρασκευὴ εἰς τὸ σπίτι ἐμοῦ τοῦ Νικολάου Μυ- ριστι | κοῦ ἤλθασιν ὁμοθυμαδὸν ὁ κὺρ Νικόλαος Ἀτταλειώτης καὶ ὁ εὐλαβέστατος ἱερεὺς καὶ πνευματικὸς | πατὴρ παπα-κὺρ Ἰωάννης Νταμῖγος σὺν αὐτοῖς καὶ οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι μάρτυρες ἀξιόπιστοι καὶ | παρακαλετοὶ καὶ θέλει τοῦτος ὁ ῥηθεὶς κὺρ Νικόλαος Ἀτταλειώτης μὴ [ἐκ τινος] διαζόμενος ἀλλὰ ἰδίᾳ ἐξουσία αὐτοῦ σῶος καὶ ὑγιῆς τῷ φρονήματι θέλει, δίδει καὶ παραδίδει ἀπὸ τὴν σή | μερον τοῦ ἄνωθεν εὐλαβοῦς ἱερέως διὰ ψυχική του σωτηρίαν καὶ εἰς μνημόσυνόν του αἰώνιον | αὐτοῦ καὶ τῆς μακαριτῆς του συζύγου Ἀννης τὰ χωράφια του εἰς τὸ Πολύχνη μοδίων δε | κατεσσάρων ἢ πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ καὶ τοὺς πλησιασμοὺς ὅπερ δη | λοποιεῖ τὸ πριβιλέγιον, τὸ ὁποῖον πρεβελέγιον τὸ παραδίδω καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ |